

RETSPOLITISK FORENING
www.retspolitik.dk

HØRINGSSVAR

Til: Udlændinge- og Integrationsministeriet.

**Høring over udkast til lovforslag om ændring af Udlændingeloven
(Skærper vedr. udvisning af kriminelle udlændinge)**

Høringsbrev fra januar 2018 - med svarfrist 9. februar 2018

Svar til: uim@ium.dk og njo@uim.dk - Att: Sagsnr. 2017-15277

Det fremgår klart, hvad formålet med lovforslaget er, nemlig: ”Kriminelle udlændinge skal -- udvises i videst mulige omfang”, citat fra bemærkningernes Indledning, afsnit 1. Man udbreder anbefalinger fra en arbejdsgruppe, der skulle se på udvidet adgang til udvisninger af kriminelle rocker-/bandemedlemmer, til med lovforslaget at omfatte generelt alle kriminelle udlændinge.

Lovforslagets hovedindhold er derfor, at udvisninger skal finde sted, med mindre det ”med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser”, citat fra lovtekst og fra mange steder i bemærkningerne. Med internationale forpligtelser menes i hovedsagen, som lovforslaget er opbygget, EMRK art. 8 om retten til privatliv mv.

Denne passus ”med sikkerhed vil være i strid med ...” blev introduceret i udlændingeloven i nullerne (2002 ff.) som en efter vor opfattelse lovteknisk mærkværdighed. Og da den socialdemokratisk ledede regering for flere år siden fik vedtaget at slette denne passus, blev det af Justitsministeriet begrundet med, at det ikke ville have nogen juridisk betydning, om den passus var gældende eller ikke.

Retspolitisk Forening finder, at sigtet med lovforslaget er meget vidtgående, idet det tilsiger, at myndigheder og domstole skal udvise kriminelle i et omfang, der kun afgrænses af EMRK art. 8’s helt sikre minimums-indhold. Der tilsigtes intet råderum for domstolene til en lidt friere stillingtagen til art. 8’s udstrækning/grænser.

Lovforslaget erkender dog, at det er domstolenes kompetence i de enkelte sager at tage stilling til udvisningsspørgsmålet. Alt andet ville da også være i strid med grundlovens regler om magtfordeling, grl. § 3, men der gås med forslaget meget tæt på domstolenes metode- og fortolkningsfrihed. Der er nærmest tale om en ”retsbelæring”.

Med forslaget får domstolene ”lektie for”, idet det med udgangspunkt i Maslov-kriterierne og mange nyere EMD-domme vejledes om, hvordan fx prioriteringer, proportionalitet og afvejninger generelt bør foretages, så udvisninger finder sted i videst mulige omfang. Forslaget kan generelt set næsten ikke opfattes som andet end en manglende tillid eller kritisk holdning til domstolenes virke og beslutninger i udvisningssager.

Som noget nyt indføres i § 24b retsmidlet ”en advarsel”, der skal afløse det hidtidige retsmiddel ”betinget udvisning”. En markant skærpelse, da en advarsel har længerevarende / permanent virkning, mens en betinget udvisning bortfalder efter en tidsbestemt periode.

I forslaget § 32 gives mulighed for at fastsætte indrejseforbud af kortere varighed, end de gældende ”trappe-regler” udtrykker. Sigtet er ikke normalt at gå bort fra de hidtidige regler, men i nogle sager at kunne beslutte yderligere udvisninger, hvis indrejseforbuddet er et kortere varighed. Et (meget) kort tidsrum for indrejseforbud vil - synes forslaget at antage - medvirke til, at en udvisning nemmere vil kunne accepteres (også efter EMRK og EMD-domme) uden at krænke art. 8, end hvis perioden var længere.

København, den 8. februar 2018

Bjørn Elmquist
Formand

Peter Arnborg
bestyrelsesmedlem